

сѣгна та зѣ соль и ѿ годи напредѣ си: ти
го попытаха: за що ти е сольта; ѿ то рече:
да посолѣ ѿстието дѣто ще ми дадете.

И на едно момиченце пакъ тѣй вѣха зара-
чѣли, и заворѣвиха веднѣждѣ та не мѣ да-
доха ѿ едно ѿстиѣ, ѿ то си прострѣ раката
та показваше съ прѣстатъ си и дѣмаше: ѿ
този ми дадохте, и ѿ този и ѿ този. . . ѿчи
прескачаше ѿнози ѿстиѣ ѿ коѣто не вѣ ѿло.
Тогѣзи го видѣха и го попытаха: ѿми не ти
ли дадоха и ѿ този; ѿ то рече: не. Ти са
засмѣха за ѿумната тѣзи молѣѣи мѣ дадоха.

Воздержаніе.

ѿда карійската царица, провѣди ѿлежѣн-
дрѣ много хѣбави ѿстиѣ и повѣри (ѿхчи) и-
скѣсны ѿ той ги варна на зады и рече: ѿз
ѿмамъ твѣрдѣ добры повѣри ѿ ѿучительтѣ
моѣ леонѣда, за пладне, многото мощно вар-
веніе ѿ за вѣчаръ, малкото пладнѣваніе.

Различіе междѣ ваща и ѿучитель.

Часть дѣмаше ѿлежѣндрѣ: по многѣ сѣмъ
дѣлженъ ѿристокѣлю чи ма наѣчи ѿ неѣлиппѣ